

mint buzgalommal szerkeszt, megjelent a XX. kötet 1. és 2. füzeté 6 művészi kivitelű táblával és Frivaldszky János arczképével, akinek életrajzát dr. Horváth Géza írta meg. A 19 ívnyi tartalmás kettősfüzet egyéb foglalatlját a következő közlemények képezik: Biró Lajos új-guineai gyűjtése I. Madarak. dr. Madarász Gyulától; Ceylon Herpetológiájához, M é h e l y L a j o s t ó l ; Ú j a b b a d a t o k M a g y a r o r s z á g l e p k e - f a u n á j á h o z , P á v e l J á n o s t ó l ; A P a n u r g u s m é h f á j m o n o g r a f i á j a , F r i e s e H - t ó l ; A H e m i t e l e s é l ő s d i f a j , S c h m i e d e k n e c h t O - t ó l ; C e y l o n D i p t e r a f a n n á j á h o z , W u l f F. M. - t ó l ; Ú j m a g y a r D i p t e r o n , T h a l h a m m e r J á n o s t ó l ; A V e s p a g e r m a n i c a t á p l á l k o z á s a , P u n g u r G y u l á t ó l ; A t á t r a i t a v a k M i c r o f a u n á j á h o z , d r . D a d a y J e n ő t ó l ; Ú j g a l a n d f é r e g , d r . R á c z I s t v á n t ó l ; A n i l u s i t ü n d é r r ö z s a a m a g y a r f l ó r á b a n , d r . R i c h t e r A l a d á r t ó l ; é s a C h l o r o g i n i u m f é l e é r d e k e s v é g l é n y e k s z e r v e z e t e , F r a n z é R e z s ő t ó l . E z e n k ö z l e m é n y e k e g y i k é r e - m á s i k á r a m é g v i s s z a f o g u n k t é r n i .

Rögenhofer Alajos, a császári természetrajzi muzeum nyug. öre Bécsben, az ismertnevű lepidopterologus, több magyarországi lepkének is leírója, elhunyt 1897. jan. 15-én.

Téli pillangók. Hunyadmegyében, Puj állomáson Bordan István 1896. decz. 21-én egy *Rhodacera rhamnii* és két *Vanessa uricaet*, decz. 22-én pedig három *Urticaet* fogott, vagyis oly időben, mikor mi már rég letettük a lantot, id est hálót. Megjegyzendő, hogy ott november végéig 16—18 fok hideg, a mondott napokban pedig 15 fok meleg volt. — Pestmegyei Üllő község határában H ö n i g v a s u t i f e l ü g y e l ő 1896. decz. 27-én déli 2 órakor a *Vanessa atalanta* egy példányát fogta. — U h l K á r o l y a B u d a p e s t k i n e s t á r i e r d ő b e n 1878. jan. 6-án vadászaton, igen meleg nap lévén, több *Vanessa polychlorost* látott röpködni.

Kiátkozott cserebogarak. 1320-ban Avignonban, ma francia, akkor még pápai tartományban a cserebogarak oly nagy mérvű károkat okoztak, hogy a szegény földnépe kénytelen volt a pápai legatushoz s az avignoni püspökhöz is orvoslatért folyamodni. Megfelelvén annak a régi elvnek, hogy meghallgatás nélkül nem lehet senkit elítélni, a két főpap egyik kanonokot a panaszlott cserebogarak ügyészének nevezték ki, két más magasabb pap pedig kiment az elpusztított földekre, s a cserebogarakat a szent-szék nevében harmadnapra a püspök székhelyére idézték, hogy ott igazolják magukat, s a meg nem jelenőket átokkal fenyegették. Minthogy a cserebogarak a törvényszék előtt meg nem jelentek, nevükben ügyészük kifejté, hogy joguk van mint más isten teremtményének a nekik megfelelő táplálékot keresni, és elmaradásukat azzal mentette ki, hogy nem biztosították számukra a szabad ide s visszamenetelt. Ámde a törvényszék ítélete kimondta, hogy a területbeli összes cserebogarak kötelesek, három nap lefolyása alatt, táblákkal megjelölt nagy mezőre visszavonulni, a hol elegendő táplálékot találhatnak; az ellenszelekvők földönfutókká s az emberi igazságszolgáltatás prédáivá nyilatkoztattak. — Másik